

FACSIMILE TRANSMISSION

DATE: 14.2.13 תאריך:

מס' דפים כולל דף זה: 11
NUMBER OF PAGES:

To: 02-6560363

92

אל: 317 קו 5 אר"ס

From:

עו"ד נטע אורן - מחלקת הבג"צים

מאת:

FAX: 02-6467011 פקס:

TEL: 02-6466120 טל:

הנדון: בג"פ 6746/12 מס' 2010

מזכיר קצוה המשיבים אמירה ואקשה אלכו גי"מ
כני שמונה אדיוג"ש היו"מ.

נטע אורן, עו"ד

מחלקת הבג"צים - פרקליטות המדינה

טל': 02-6466120 ; פקס: 02-6467011

nettao@justice.gov.il

1. פסגות כפר שיתומי להתיישבות בע"מ מ.ר. 570029181

2. תנועת רגבים ע.ר. 580460319

3. עובדיה ארד ת.ז. 060403391

על ידי ב"כ עוה"ד בועז ארזי ואח'

ת.ד. 44439 ירושלים, מיקוד 91443

טלפון: 02-6560303 פקס': 02-6560363

העותרים

נ ג ד

1. שר הבטחון

2. מפקד פיקוד המרכז

3. ראש המינהל האזרחי ביהודה ושומרון

על ידי פרקליטות המדינה,

משרד המשפטים, ירושלים

טלפון: 02-6466120 פקס': 02-6467011

המשיבים

תגובה לעתירה ולבקשה למתן צו ביניים מטעם המשיבים

המשיבים מתכבדים לחגיש תגובתם המקדמית לעתירה ולבקשה למתן צו ביניים כדלקמן.

1. עניינה של העתירה בטענת העותרים כנגד ביצוען של עבודות עפר ופריצת דרכים בלתי חוקיות, בסמוך לגדר היישוב פסגות באזור בנימין, ובקשתם כי ינקטו כל הפעולות הדרושות להפסקת פעולות אלה, ובכלל זה כי יוצאו ויאכפו צווי הפסקת עבודה והריסה, עד להשבת המצב לקדמותו. כן מבקשים העותרים כי ינקטו כל הפעולות הדרושות על מנת לחקור ולהעמיד לדין את האחראים לביצוע העבודות הבלתי חוקיות.

במסגרת בקשתם לצו ביניים ולצו ארעי מבקשים העותרים כי יופסקו העבודות וכי המשיבים ינקטו לאלתר בכל האמצעים העומדים לרשותם בכדי למנוע קביעת עובדות בשטח, לרבות החרמת כלי עבודה ומעצר של מבצעי העבודות הבלתי חוקיות.

2. עמדת המשיבים הינה, כי דין העתירה להידחות על הסף, מתמת היותה עתירה מוקדמת אשר אינה מגלה עילה להושטת הסעד המבוקש על-ידי העותרים, זאת לנוכח פתיחתם של הליכי פיקוח עוד בטרם הוגשה העתירה דנו, וכן בשל אי צירוף משיבים רלוונטיים כפי שיפורט לחלן.

אשר לבקשה למתן צו ביניים, עמדת המשיבים הינה, כי משקמה עילה למחיקת העתירה על הסף, וכן משהוחל בהליכי פיקוח, אזי התייתר הצורך להכריע בבקשה למתן צו ביניים. עוד נעיר, כי דינה של הבקשה למתן צו ביניים להידחות, גם מחמת היותה בקשה לצו עשה, הכונף את הסעד העיקרי המבוקש בעתירה. בנוסף, מאחר והסעד המבוקש מהרשויות הוא פתיחת הליכי פיקוח, הרי שמדובר בסעד המהווה שינוי המצב הקיים ולא הקפאתו, ואף מטעם זה דין הבקשה למתן צו ביניים להידחות, וראו לעניין זה למשל בג"צ 2306/98 עליאות נ' שר הפנים, (פורסם בנבו, 19.7.98).

למעלה מן הצורך יטענו המשיבים כי דינה של העתירה להידחות גם לגופו של עניין, בהיעדר עילה להתערבות בסדרי העדיפויות של המשיבים בהליכי האכיפה והפיקוח ביחס לבנייה בלתי חוקית.

הכל כמפורט להלן.

3. נקדים ונציין, כי פעילויות פיקוח ואכיפה ביחס לבניה בלתי חוקית באזור ובכלל זה פעילויות למימוש צווי הריסה סופיים ננקטות בהתאם לסדרי העדיפויות של הרשויות.

כידוע, ככלל נוטה בית המשפט שלא להתערב בקביעת המדיניות בעניין זה ובעיצוב סדרי העדיפויות לאכיפת החוק – לרבות בכל הנוגע לאכיפת דיני התכנון והבניה באזור – אלא אם כן הרשות המוסמכת מתנערת לחלוטין או באופן בלתי סביר מאכיפת החוק, או כאשר בסדרי העדיפויות שהתוותה הרשות נפל פגם של אי סבירות קיצונית או פגם מהותי אחר הפוגם בחוקיותם. ור' בג"ץ 8806/10 רגבים נ' ראש הממשלה (פורסם באתר הרשות השופטת, 4.9.01); בג"ץ 1161/06 תנועת "אנחנו על המפה" נ' שר הבטחון, פסקה 10 (תק-על 2007(4) 218), בג"ץ 5665/11 כפר אדומים נ' שר הבטחון (פורסם באתר הרשות השופטת, 10.10.12).

רקע עובדתי

4. ביום 12.8.12 אותר ביצוע עבודות בלתי חוקיות בשטח נשוא העתירה דנן, על-ידי פקח יחידת הפיקוח. לפיכך הוצא צו הפסקת עבודה, תוך זימון מחזיקי המקרקעין לדיון בפני ועדת המשנה לפיקוח ליום 11.9.12. בגין עבודות בניה בלתי חוקיות אלה נפתח תיק בב"ח ר' 189/12.

צילום צו הפסקת עבודה מיום 12.8.12 מצורף ומסומן מ/ש 1.
תצלום אוויר הכולל סימון העבודות שבוצעו וכן מרחבי תכנון במגזר הפלסטיני מצורף ומסומן מ/ש 2.

5. ביום 11.9.12 התקיים דיון בפני יחידת הפיקוח. במסגרת הדיון טען נציג המחזיקים, מהנדס מועצת אל-בירה, כי המחזיקים לא ידעו כי הבינוי נמצא בשטח C, ולפיכך יבקשו לקבל ארכה לשם הגשת בקשה להיתר בנייה. בהתאם לכך, ניתנה למחזיקים ארכה בת 30 יום, תוך הותרת צו הפסקת העבודה שהוצא תלוי ועומד.

צילום החלטת ועדת המשנה לפיקוח מיום 11.9.12 מצורף ומסומן מ/ש 3.

6. באותו יום נערכה בדיקה על-ידי ראש תחום (להלן: "רת"ח") תשתיות, באשר למיקום הדרך ביחס לשטחי A, B או C. בדיקה זו העלתה, כי הדרך נשוא העתירה נמצאת בתחום שטח C, שטח המצוי בסמכות רשויות המינהל האזרחי.

צילום מכתבו של רת"ח תשתיות בנוגע למיקום הדרך מצורף ומסומן מ/ש 4.

7. בהתאם לכך, זומנו המחזיקים לדיון נוסף בפני הוועדה ליום 17.10.12. במסגרת הדיון הובהר למחזיקים, כי הבנייה מושא תיק הבב"ח מצויה בשטח C, ולפיכך אינה חוקית. לאור האמור, ומאחר והדרך נסללה ללא היתר, הוצא צו סופי להפסקת עבודה ולהריסה, תוך מתן ארכה בת 14 יום, במהלכם נדרשו המחזיקים לממש את צו ההריסה ולהחזיר את המצב לקדמותו.

יצויין, כי במסגרת הדיון בפני ועדת המשנה לפיקוח, הועבר למהנדס עיריית אל בירה העתק עזר המציג את מיקום הבנייה בתחומי שטח C.

צילום פרוטוקול והחלטת ועדת המשנה לפיקוח מיום 17.10.12 מצורף ומסומן מ/ש 5.

צילום צו סופי להפסקת עבודה ולהריסה מיום 17.10.12 מצורף ומסומן מ/ש 6.

עמדת המשיבים

העתירה לוקה במגם של אי-צירוף משיבים רלוונטים

8. במסגרת העתירה שלפנינו מבקשים העותרים כי יינקטו צעדי אכיפה וכי יבוצעו צווי הריסה ביחס לעבודות בניה בלתי חוקיות. אלא, שחמחזיקים במקרקעין עליהם בוצעו העבודות, כלל לא צורפו כמשיבים לעתירה.
9. המשיבים סבורים כי בנסיבות העניין מן הדין היה לצרף מלכתחילה לעתירה כמשיבים את כל בעל עניין שעלול להיפגע ממתן הסעד המבוקש בעתירה, קרי את המחזיקים במבנים נשוא העתירה. וראה: בג"צ 7891/07 תנועת שלום עכשיו נ' שר הבטחון, לא פורסם.
- לעמדת המשיבים, החובה להביא את דבר הגשת העתירה למשיבים פוטנציאליים הינה חובה המוטלת על העותרים ולא על המשיבים.
10. יצויין, כי אי צירוף משיבים רלוונטים עשוי לשמש עילה לדחיית העתירה על הסף. לעניין זה ראו למשל את בג"ץ 1901/94 ח"כ עוזי לנדאו נ' עיריית ירושלים, פ"ד מח(4), 403, 416-417 (1994):

"כלל הוא בבית משפט זה שחובה על העותר לצרף כמשיבים לעתירה את כל חנוגעים בדבר. הנוגעים בדבר נחלקים לשני סוגים. ראשית, יש לצרף כמשיבים את הגופים והאנשים נגדם מתבקש הסעד. על פי רוב אלה הן רשויות מנהליות שפגעו בעותר במעשה או במחדל, ובית המשפט מתבקש לצוות עליהן לעשות מעשה, או להימנע מעשות מעשה, או להצהיר על בטלות החלטותיהן. שנית, יש לצרף כמשיבים גם גופים ואנשים אחרים, שאף כי בית המשפט אינו מתבקש לצוות עליהם דבר, הם עלולים להיפגע באופן ממשי מצו שיצא, אם יצא, מאת בית המשפט. אלה הם בדרך כלל גופים ואנשים פרטיים.

וכך הציג השופט חיים כהן את הכלל הזה:

"מנהגו הקבוע של בית משפט זה מימים ימימה הוא שלא להיזקק לעתירה אשר בה מבקשים סעד העלול לפגוע בזכויות צד שלישי, אלא אם אותו צד שלישי צורף כמשיב או לפחות קיבל את המסמכים לידיעתו". ראו בג"צ 353/67 "אגד" בע"מ נ' שר התחבורה, פ"ד כב(336), 332. 1)

אכן אין זה כלל של ברזל. בנסיבות מסוימות אפשר שבית המשפט לא יקפיד עם העותר בענין זה, כגון, אם הפגיעה בצד שלישי מזערית, אם יש יסוד להניח כי אין הוא מעוגן לטעון בפני בית המשפט, או אם ברור כי אחד המשיבים יציג באופן מלא וטוב גם את הטענות הנוגעות לאותו צד. השוו בג"צ 852/86 אלוני נ' שר המשפטים, פ"ד מא(30-32), 1, 2).

אך הכלל הוא כלל, ולא פעם דחה בית המשפט עתירות שלא קיימו את הכלל. ראו, לדוגמא, בג"צ 84/82 הסתדרות פועלי אגודת ישראל נ' השר לענייני דתות, פ"ד לז(813) 1; בג"צ 384/82 פחמ"ס מתכת ופלסטיק נ' שר האוצר, פ"ד לז(297) 4; בג"צ 828/90 סיעת "הליכוד" ג' מועצת עיריית חיפה, פ"ד מה(506) 1; בג"צ 434/93 לוי נ' ועדת הבחירות לרבנים הראשיים לישראל, פ"ד מז(713) 1. וטעמו של דבר ברור מאליו. ראשית, חס וחלילה לבית המשפט לפגוע בזכויותיו של אדם, או להרשות לאחר לפגוע בזכויותיו של אדם, בלי שניתנה לאותו אדם הזדמנות נאותה להציג את ענינו בפני בית המשפט. ושנית, מי שנוגע לעניין, ועלול להיפגע מצו של בית המשפט, אין כמוהו להציג את הצד שכנגד, כדי שבית המשפט יוכל לבסס את החלטתו על תמונה שלמה ואמינה של המצב".

עוד ראו את בג"ץ 571/09 אבני ואח'י נ' פרקליטות המדינה (לא פורסם, ניתן ביום 10.6.10); בג"ץ 6940/12 אברהים סמיר נ' משרד המשפטים; בג"ץ 6259/10 העמותה לקידום דרך אחרת נ' שר האוצר, תק-על(4)2010, (2474, 2473).

11. לעניין זה ראו גם את החלטת בית המשפט הנכבד בבג"ץ 7891/07 שלום עכשיו נ' שר הבטחון, מיום 23.9.12, בה קבע בית המשפט הנכבד, בין היתר, כי יש לצרף לעתירה את המחזיקים במבנים מושא אותה עתירה, וכן הורה למועצות המקומיות הרלוונטיות להעביר רשימה של המחזיקים במבנים, למטרה זו:

2. עניין נוסף שעלה בדיון נוגע לעובדה שלא צורפו כמשיבים לעתירה אותם אנשים המחזיקים בבתים שנבנו במאחזים (למעט ככל הנוגע למאחז מעלה רחבעם). המחזיקים עלולים לחיפגע עקב קבלת העתירה ולכן מן הדין לצרפם כמשיבים.

3. בנסיבות העניין מורים אנו איפוא כדלקמן:

(א) ...

(ב) המשיבות 3-6 ימציאו עד ליום 15.10.2012 רשימות של המחזיקים בהתאם לכל אחד מהמאחזים (למעט מעלה רחבעם).

(ג) "...

כן ראו את החלטת בית המשפט הנכבד בבג"ץ 7121/12 רגבים נ' שר הבטחון, שניתנה אך לאחרונה, ביום 11.10.12:

1. מקובלת עלי עמדת המשיבים 1-3 כי על העותרים חלה החובה לחביא את דבר הגשת העתירה לצדדים הרלוונטיים העלולים להיפגע מקבלתה, לרבות קבלת החלטות ביניים במסגרתה, ולהמציאה להם.

2. זאת לא עשו העותרים דנן. לפיכך, לעת הזו, לא מצאתי ליתן צו ארעי.

3. על העותרים להמציא את העתירה לגורמים אשד, על-פי הנטען על-ידיהם, בונים בשטח שלא כדין.

4. עד קבלת עמדת המשיבים לבקשה למתן צו ביניים ביום 18.10.2012, כאמור בהחלטתי מיום 2.10.2012, על העותרים להגיש הודעה מעדכנת בדגרו זהותם של הצדדים הרלוונטיים העלולים להיפגע מעתירתם ולפרט את הפעולות שנגעשו להמצאת העתירה לידיהם".

[ההדגשות חוספו]

12. מן המסמכים המצויים בתיק חפיקוח עולה, כי האחראים לעבודות הבינוי הם נציגי עיריית אל-בירה. כך למשל, אל הדיונים השונים התייצב מהנדס העירייה. לפיכך, נראה כי ניתן להמציא את העתירה לבעלי העניין בנקל.

13. ככל שבית המשפט לא ידחה את בקשת המשיבים לדחיית העתירה על הסף בשל היותה עתירה מוקדמת כמפורט לעיל, יבקשו המשיבים מבית המשפט הנכבד להורות לעותרים לצרף כמשיבים לעתירה את המחזיקים במקרקעין עליהם בוצעו העבודות.

המשיבים סבורים, כי כל עוד לא צורפו המחזיקים כמשיבים לעתירה, העתירה שלפנינו אינה בשלה לדיון, ועל כן יש להמתין עד לצירוף המחזיקים, טרם קיום דיון ענייני בה.

למעלה מן הצורך - דחיית העתירה לגופה בהיעדר עילה להתערבות בסדרי העדיפויות בהליכי

האכיפה והפיקוח

14. טענתם העיקרית של העותרים הינה, כי על הרשויות באזור לנקוט בכל האמצעים למניעת המשך ביצוע העבודות הבלתי חוקיות וכן להריסת הבינוי שנעשה זה מכבר עד להשבת המצב לקדמותו.

15. כפי שפורט לעיל, במסגרת הטיפול בתיק הבב"ח הוצאו צווים תכנוניים, המורים על הפסקת העבודות והריסת הבינוי הבלתי חוקי.

16. המשיבים יטענו, כי שאלת עיתוי מימוש צווי ההריסה, המערבת שיקולים מורכבים של כוח אדם ומשאבים, לצד שיקולים מדיניים ובטחוניים בעלי משקל רב, מצויה בתחום שיקול הזעת של הגורמים המוסמכים, הנגזר מסדרי העדיפויות של המדינה בטיפול בבנייה בלתי חוקית.

17. עמדה זו אושרה על-ידי בית המשפט הנכבד במסגרת את בג"ץ 1161/06 ובג"ץ 2115/06 תנועת "אנחנו על המפה" נ' שר הבטחון (פורסם בנבו, 14.10.07), שם הועלו טענות הדומות במהותם לטענות המוצגות במסגרת העתירה דנן.

בהתייחסו לטענת העותרים נגד העדר אכיפה תכנונית ביחס למנזר הפלסטיני באזור יהודה והשומרון, שב וקבע בית המשפט הנכבד כדלקמן:

"הלכה מושרשת היא כי בית המשפט לא יתערב על גקלה בשיקול דעתה של הרשות המוסמכת באשר לסדרי העדיפות שהיא קובעת לעצמה באכיפת החוק. התערבות בסדרי העדיפות במדיניות אכיפה של רשות מוסמכת עשויה להתרחש מקום בו הוכחה התנערות מלאה או הימנעות בלתי סביר מאכיפת החוק, או כאשר סדרי העדיפויות שגיבשה הרשות לצורך האכיפה נגועים בפגם של אי סבירות קיצוני, או בפגם אחר הפוגם בחוקיותם" (שם, 220)

בעתידות נוספות, אשר תקפו את שיקול דעתן של רשויות האכיפה באזור, ואשר הוגשו גם הן על ידי התנועה לשמירת אדמות הלאום או על ידי תנועת רגבים, שבה ואושרה ההלכה לפיה בית המשפט לא יתערב בשיקול דעתן של רשויות האכיפה, תוך הכרה בכך שתפקיד האכיפה מוטל על רשויות האכיפה ולא על בית המשפט (בג"ץ 9533/06 התנועה לשמירת אדמות הלאום נ' שר הבטחון, תק-על 2008(2); בג"ץ 11113/08 התנועה לשמירת אדמות הלאום ואח' נ' שר הבטחון, תק-על 2009(1), 4751; בג"ץ 7264/09 כפר אדומים כפר שיתופי להתיישבות נ' שר הבטחון (ניתן ביום 2.3.10, טרם פורסם))."

לעניין אי התערבות בשיקול דעתן של רשויות האזור ראו גם בג"ץ 1019/09 המועצה האזורית מטה בנימין נ' ממלא מקום ראש הממשלה (אהוד אולמרט), תק-על 2006(1) 1480, 1483, שם נקבע כדלקמן:

"אין זה מתפקידו של בית משפט זה להתערב בהחלטות גורמי הביצוע לגבי העיתוי, האמצעים והאופן שבו תמומש הפעולה לאכיפת החוק. תכנית הביצוע היא עניינה של הרשות המבצעת, ואיננו אמורים להתערב בה אלא אם נפל בה פגם או ליקוי המצדיק בחינה וביקורת שיפוטית. זה איננו המקרה".

18. המשיבים יטענו, כי גם במקרה דנן אין כל עילה להתערבותו של בית המשפט הנכבד בשיקול דעתן של רשויות האכיפה, ובפרט באופן ביצוע פעולות האכיפה על-ידי הרשויות, שעה שזו החלה בביצוע. משהוכח כי רשויות האזור פועלות כנגד הבינוי הבלתי חוקי באופן סביר, ברי כי המקרה דנן אינו עומד במבחני הפסיקה, המצדיקים התערבותו של בית המשפט הנכבד. ויודגש, כמפורט לעיל, כי נגד הבנייה הבלתי חוקית הוצא צו הפסקת עבודה בשלבים מוקדמים של הבניה. כמו כן הוצא צו סופי להפסקת עבודה ולהריסה מעת שבוססה סמכות הוועדה במקרקעין מושא תיק הבנייה, וממילא אין מדובר בהתנערות הרשות המוסמכת מאכיפת החוק.

כן ראו את פסק הדין שניתן לאחרונה בבג"ץ 2407/10 רגבים נ' שר הבטחון (פורסם בנבו, 8.3.12);

"לגורמי אכיפת החוק שיקול דעת רחב בכל הנוגע להפעלת סמכויותיהם וסדרי העדיפויות באשר לאכיפה. לפיכך, במסגרת הביקורת השיפוטית על גורמי אכיפת החוק, בוחן בית המשפט את פעולותיהן או מחדליהן של הרשויות המופקדות על אכיפת החוק והוא לא יתערב אלא אם מצא כי חרשות המנהלית התנערה מחובותיה לנקוט בהליכי אכיפה, או נמנעה באופן בלתי סביר מאכיפת החוק, או כאשר סדרי העדיפויות שיצרה חרשות נגועים בחוסר סבירות קיצוני או בפגם מינהלי אחר (ראו: בג"ץ 6243/08 התנועה לשמירת אדמות הלאום נ' שר הבטחון, פסקה 24 לפסק דינה של השופטת א' פרוקצ'יה (טרם פורסם, 2.12.2010); בג"ץ 551/99 שקם בע"מ נ' מנהל המכס והמע"מ, פ"ד נד(1) 112, 125-126 (2000); בג"ץ 1019/06 המועצה האזורית מטה בנימין נ' ממלא מקום ראש הממשלה (לא פורסם, 1.2.2006)). כמו כן, יתערב בית המשפט בנעשה אם מצא כי אכיפת החוק מתבצעת על-ידי הרשות המוסמכת באופן סלקטיבי תוך פגיעה בשוויון או מתוך שיקולים זרים (ראו: בג"ץ 2303/04 נבות נ' אלוף פיקוד המרכז (טרם פורסם, 14.8.2008); בג"ץ 6396/96 זקין נ' ראש עיריית באר שבע, פ"ד נג(3) 289-308 (1999)).

[ההדגשות הוספו]

עוד ראו את בג"ץ 10424/09 רגבים נ' שר הבטחון, תק-על 2010(2), 1660, (2010); בג"ץ 5377/09 רגבים ואח' נ' שר הבטחון, תק-על 2011(3), 2467; בג"ץ 6579/99 פילבר נ' ממשלת ישראל, תק-על 1999(3) 425 (1999); בג"ץ 1555/06 קינג נ' עיריית ירושלים, תק-על 2006(2) 2841 (2006); בג"ץ 9533/06 התנועה לשמירת אדמות הלאום נ' שר הביטחון, תק-על 2008(2), 486 (2008); בג"ץ 1019/06 המועצה האזורית מטה בנימין נ' ממלא מקום ראש הממשלה, תק-על 2006(1) 1480 (2006); בג"ץ 7264/09 כפר אדומים – כפר שיתופי להתיישבות קהילתית בע"מ נ' שר הביטחון (פורסם בנבו, 2.3.10; נדון במאוחד עם בג"ץ 6288/09).

19. אין מחלוקת בין העותרים לבין המשיבים על כך שעבודות הבינוי, אליהן מתייחסת העתירה, בוצעו שלא כדין. כמפורט לעיל, המשיבים החלו בהליכי פיקוח ואכיפה בהקשר לאותן עבודות. יחד עם זאת, שאלת סדרי העדיפויות באכיפת דיני הבנייה נתונה להכרעתם של המשיבים, ואין כל עילה משפטית להתערבות בשיקול דעתם הרחב של המשיבים בכגון דא, ולהסטת זרקור האכיפה לעבודות מושא העתירה דווקא. כמובן כי אף לעובדה שבאפשרות המחזיקים להגיש בקשה להיתר בנייה, אשר תידון לגופה ככל שתוגש, יש משקל משמעותי בהקשר זה.

20. לגופם של דברים, נציין כי מבדיקה אשר נערכה על ידי רשויות המנהל האזרחי, עולה כי תא השטח מושא העתירה דנו, אשר נמצא בתחומי קרקעות מוסדרות, רשום לשימוש ציבורי של דרך (רישום "ס" בספרי המקרקעין, קרי, רישום המהווה סימן מוסכם במערכת רישום המקרקעין באזור לקרקע ציבורית, המיועדת לשמש כדרך). לאור האמור, ככל שתוגש בקשה מתאימה להסדרת שימוש כאמור במקרקעין היא תיבחן לגופה, בהתאם לשיקול דעתן העצמאי של רשויות התכנון והרישוי באזור. עוד יצוין, כי

ברי שאין באמור כדי להוות "מגן" מפני פעולות אכיפה, ככל שהמשיבים ימצאו לנכון לנקוט בפעולות כאלה.

תצלום אוויר של רישום גבולות קרקעות בשטח מושא העתירה מצורף ומסומן מש/7.

21. אשר על כן, אף לגופם של דברים סבורים המשיבים כי דין העתירה להדחות, בהיעדר עילה להתערבותו של בית המשפט הנכבד בעניין שלפנינו.

לעניין הבקשה למתן צו ביניים

22. לאור כל האמור לעיל, ובפרט טענת המשיבים בעניין דחייתן של העתירה על הסף בהיותה עתירה מוקדמת, סבורים המשיבים כי גם דינה של הבקשה למתן צו ביניים להידחות על הסף.

יתרה מכך, אף אם העתירה לא תידחה על הסף, יטענו המשיבים, כי בהתחשב בכך שפעלו ועודם פועלים במסגרת סמכויותיהם ביחס לבניה הבלתי חוקית נשוא העתירה, אין מקום לכך שבית המשפט הנכבד יוציא מלפניו צו ביניים, שהינו במהותו 'צו עשה', המופנה אליהם, כמבוקש על ידי העותרים.

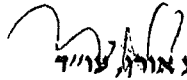
יוער, כי אף בהקשר זה ברור הקושי המתעורר בשל אי צירופם של המחזיקים כמשיבים לעתירה, שהרי לו היו העותרים מצרפים את המחזיקים כמשיבים לעתירה, ניתן היה - לאחר שמיעת טענותיהם - לשקול את האפשרות למתן צו ביניים נגדם, האוסר עליהם להמשיך בביצוע העבודות. אלא שכיוון שכאמור העותרים לא צירפו את המחזיקים כמשיבים לעתירה, ממילא אין מקום לדון אף באפשרות זו.

סיכום

23. בשים לב לאמור לעיל, יתבקש בית המשפט הנכבד לדחות את העתירה ואת הבקשה למתן צו בנייים על הסף ולגופה בשל היותה של העתירה מוקדמת ובשל אי צירוף משיבים רלוונטים וכן בהיעדר עילה להתערבותו של בית המשפט הנכבד בעניין שלכנינו.

לתלופין יתבקש בית המשפט הנכבד להורות על צירוף המחזיקים במבנים כמשיבים, ולדחות את הדיון בעתירה עד לצירופם, וזאת על מנת שניתן יהיה לשמוע את עמדתם.

24. תגובה זו נתמכת בתצהירה של גב' אנני דהן, מרכזת ועדת המשנה לפיקוח באיו"ש.

נטע ארון, עו"ד

סגנית בכירה בפרקליטות המדינה

היום, ד' באדר תשע"ג

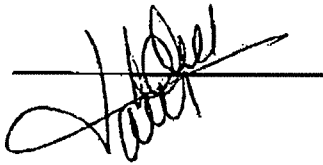
14 בפברואר 2013

תצהיר

אני חתומה מטה גבי אנני דהן לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת וכי אם לא אעשה כן אחיה צפויה לעונשים הקבועים בחוק, מצהירה בזאת כדלקמן:

1. אני משמשת בתפקיד/רכות ועדת המשנה לפיקוח.
2. תצהירי זה ניתן בתמיכה לנתונים אשר הוצגו במסגרת התגובה מטעם המשיבות בבג"ץ 6746/12.
3. לאחר שקראתי את התגובה המקדמית לעיל, אני מאשרת שכל העובדות המפורטות בה הינן אמת למיטב ידיעתי.

זה שמי לחלן חתימתי ותוכן תצהירי אמת.

אישור

אני הח"מ, אלי לברטוב, עו"ד, מאשר בזאת, כי ביום 14.02.13 הופיעה בפני אנני דהן המוכרת לי באופן אישי, ולאחר שחזהרתי, כי עליה להצהיר את האמת, וכי אם לא תיעשה כן תהא צפויה לעונשים הקבועים בחוק, אישרה את נכונות הצהרתה דלעיל וחתמה עליה בפני.

אלי לברטוב, עו"ד
מ.ר. 55531